

Lightningbolt

“Een zoektocht naar het Zelf”

Hyemeyohsts Storm

Nederlandse vertaling Aris van Velden

Copyright Wehomah Productions

Wehomah Productions

Grolloo, Nederland

Eerste druk 2013

©1994, tekst: Hyemeyohsts Storm

©1994, illustraties: Hyemeyohsts Storm

Oorspronkelijke Titel: *Lightningbolt*. Ballentine books, a division of Random House, Inc.
©1994

Voor het Nederlandse taalgebied:

©2013, Wehomah Productions

Schoonloërstraat 14, 9444 PP Grolloo

Website: <http://www.wehomah.nl>

Vertaling: Aris J.O. van Velden

Omslagontwerp: Aris J.O. van Velden

ISBN: 978-94-90748-01-2 / NUGI 728

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, het zij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Ik ben zeer vereerd om dit boek op te dragen aan de moedige Zero Chiefs, die iedere soort van vervolging en tirannie zijn tegengekomen, en toch kozen om hun levens te wijden aan de bescherming en het verder brengen van de Leringen van de Medicijn Wielen. Dankzij hun voortlevende nalatenschap, heb ik een van de grootste privileges gekregen – het delen van hun geschiedenis en kennis met alle van de Aarde haar mensen.

Copyright Wehomah Productions

Copyright Wehomah Productions

DANK BETUIGINGEN

Het spreekt vanzelf dat ieder werk van liefde en belang alleen kan worden bereikt door grote inspanningen. Toen ik begon met het schrijven van *Lightningbolt* was mijn grootste angst dat ik niet in staat zou blijken te zijn, om mijn leraren, de Zero Chief Estcheemah en haar leerling Rivers, weer te geven zoals ze werkelijk waren – briljante vrouwen met een enorme moed en menselijke toewijding. Het is niet makkelijk om over heilige vrouwen te schrijven en de heilige leringen in te passen – en niet nederig te worden door de ervaring. Ik wil hun geesten dan ook bedanken voor de begeleiding, bescherming en inspiratie.

Hiernaast, geef ik mijn eerste dank aan mijn zeer naaste partner in het schrijven en in Medicijn, mijn vrouw, Swan Storm (Stephanie Leonard-Storm). We hebben samen veel en intensief door Centraal Amerika en de Verenigde Staten gereisd, terwijl ik *Lightningbolt* schreef. Ze heeft het manuscript ontelbare keren gelezen en herlezen, en heeft me waardevolle suggesties en zeer heldere raad gegeven, gedurende de vele jaren van het tot leven brengen van dit werk. Haar toewijding en steun hebben dit boek mogelijk gemaakt.

Ik wil ook graag mijn zoon en grote vriend, Rocky Storm, en mijn wonderschone vriendin Osprey Leveton bedanken, zij hebben mij geholpen met hun liefde en voortdurende steun. En ik bedank al mijn dierbare vrienden, Sage, Sean, Star, Moon, Willow, Rainbow, Earth Bear, Siegrund, China, Wind, Ocean, Red Wolf, Tiger, Forest, Maiygyne, Gazelle, Wyolah, Kachina, Impala, Dragon, Black Wolf, Bert en familie, die allemaal een speciale 'give away' aan dit boek hebben gegeven.

Mijn zeer diepe waardering gaat naar mijn fantastische agent en vriendin, Gloria Loomis, die zoveel heeft gedaan om publicatie van de Engelse versie van dit werk te realiseren en ik dank haar hiervoor zeer.

VOORWOORD

Dit is het verhaal van wat het was, dat mijn leven veranderde. In dit boek zal je Lightningbolt ontmoeten. Ik, Hyemeyohsts, ben Lightningbolt. Er zijn twee redenen waarom ik deze naam gebruik en mijn boek *Lightningbolt* heb getiteld. Er waren voor mij zeer dierbare en waardevolle mensen die me bij deze naam noemden.

De tweede reden, dat ik de naam Lightningbolt gebruik is, dat ik niet langer dezelfde jonge man ben. Ik ben nu in de vijftig. Lightningbolt is Hyemeyohsts geworden. Veel mensen verwachten dat ik nog steeds dezelfde persoon ben, als ik was toen ik *Zeven Pijlen* en *Het Lied van Heyoehkah* schreef. Het schokt me altijd weer, hoe de tijd ons allemaal transformeert.

Lightningbolt vertelt het verhaal van hoe ik Estcheemah ontmoette, mijn lerares. Geweven door de tekst, zal je vier unieke en belangrijke secties vinden. Ze beschrijven een deel van de geschiedenis van de Flower Soldiers, en de oude leringen van Estcheemah en andere voor haar levende Zero Chiefs.

In het verhaal dat je gaat ervaren, zal je aan de zijde van Lightningbolt reizen, op zijn zoektocht naar zijn identiteit en vrijheid. Je zult met hem aanwezig zijn, terwijl hij strijdt tegen zijn onmetelijke onwetendheid. In het begin van het verhaal is er niet veel uitleg over wat de jonge Lightningbolt zoekt, heb dus een beetje geduld. Sta jezelf toe, om het niet te weten, en rijd met Lightningbolt door Montana en Wyoming, en door zijn tijd. Het beeld zal steeds helderder worden, terwijl jij en Lightningbolt elkaar leren kennen.

Jij, die alles meteen wil hebben verteld, kan de laatste pagina van het boek lezen en tevreden zijn.

Wie was Estcheemah, mijn lerares?

Estcheemah was vele dingen en vele mensen voor mij. Voor anderen die haar “kenden”, was ze onder andere het volgende: Ze was een “gewone” vrouw. Ze was een “Spic”, een “heks”, “een niemand”. Ze was een “krachtige Medicijn Vrouw,” een “Heilige Vrouw.” En ze was “een vrouw die het Reservaat eens in de zoveel tijd bezocht.”

Voor mij, was Estcheemah de belangrijkste en wijste mens die ooit op de Aarde leefde. Ze was een Zero Chief en een genezer. Maar voordat ik van haar begon te leren, dacht ik over haar als simpelweg een oudere Indiaanse Vrouw, die ik zag in het gezelschap van onze stam Oudsten.

Toen ik Estcheemah voor het eerst ontmoette, was ik op zoek naar “kracht.” Het probleem was – dat ik niet wist wat kracht betekende. Destijds sprak Estcheemah niet met mij over kracht. Maar ik realiseerde me al snel, dat ze dingen zei die geen andere Indiaan zei.

Spoedig nadat ik haar had ontmoet, begon ze te praten over Flower Soldiers. Ik had nog nooit over iets dergelijks gehoord, en vroeg me af wat ze bedoelde. Estcheemah vertelde me ook andere dingen die mijn denken op zijn grondvesten deden schudden:

“Schoonheid baart ons.

“Ervaring is Leven.

“Leven brengt Meten.

“Leven-Meten eindigt onze onwetendheid.”

Je kunt meegaan en met mij zitten in Wyoming, in Estcheemahs huis, toen ze me vertelde, “Je moet een aardappel waarderen en leren ervan te houden. Ook van een wortel, de kippen die je eet en, ja, zelfs een koe.”

Wat? Wat zei ze? Ik was op zoek naar kracht, niet hoe van een koe te houden! En waarom had ze het over aardappelen? Waren aardappelen het geheime elixer van het leven? Ik vroeg me op dat moment af, of ze werkelijk de heks was, waar iedereen me voor gewaarschuwd had.

“Aardappelen,” zei ze, “houden ons in leven.”

Waarom was ze zo bezorgd over het ons in leven houden? Wat verwachtte ze – dat we plotseling zouden sterven?

Het Reservaat was op dat moment een ademende vulkaan van bijgeloof, angst voor wraakzuchtige goden, geesten, en “Het GROTE HET juist doen,” wat zoveel betekende als het ritueel op de juiste manier doen of je zou “onmiddellijk worden gedood.” Vanwege dit soort “denken,” verwachtte ik dat Estcheemah ieder moment zou kunnen schreeuwen: “Ren voor je leven!” En natuurlijk, zou ik er vandoor zijn gegaan.

Estcheemah vertelde me nooit om voor mijn leven te rennen. In plaats daarvan, vertelde ze me te gaan zitten, en te stoppen met rennen, alsof mijn leven plotseling zou eindigen.

Terwijl ik met haar zat, verwachtend dat ze magische kalebassen zou uitreiken, bleef ze mij maar vragen, of “ik een doel/nut had in mijn leven.”

Eindelijk stelde ze een vraag die ik kon beantwoorden: “Wat wil jij van mij?”

Mijn onmiddellijke kernwensen waren helder. Ik wilde ongelimiteerde persoonlijke kracht, miljoenen dollars, perfecte vrienden, magische snuisterijen, spreuken, en wapens die mijn vrienden en vijanden zouden imponeren. Nu dat ik een ware magiër had, was het enige dat ik moest doen erom vragen – en *presto!* – al deze dingen zouden van mij zijn.

VERKEERD!

Estcheemah ging door met me te vragen of ik enig respect had voor de dingen die aan me waren gegeven, hier in DEZE WERELD.

Ze zorgde er altijd voor dat de woorden, “deze wereld,” zo extra bijzonder klonken. Het zorgde ervoor, dat ik me afvroeg of wij wel in dezelfde wereld leefden.

Dat deden we niet.

Ik leefde voor het grootste gedeelte in mijn hoofd – in mijn fantasieën en overtuigingen. Ik leefde in het verleden, me zorgen makend over de toekomst, en ik had nooit voldoende tijd.

Estcheemah leefde altijd in het heden, hield van het Leven en was altijd gelukkig om haar overvloedige tijd en kennis te delen.

De oude Zero Chief en Medicijn Vrouw, gaf me een perzik om “op te mediteren.”

“Een perzik,” werd mij verteld, “is Heilig. Net zoals een aardappel Heilig is.” Ze benadrukte dat alles wat we ons voedsel noemen, geen geld is, maar in plaats daarvan Heilig en deel van Moeder Leven is.

Ik had nooit eerder op een dergelijke manier over een broodje kaas gedacht, dus moest ik veel moeite doen om te proberen haar lering te begrijpen. Estcheemah veranderde de manier waarop ik over alles dacht, volledig!

De wereld is veel aan Estcheemah schuldig. De informatie die zij aan ons allemaal heeft gegeven is van het allergrootste belang. Echter, zij wilde zelf niet bekend zijn. Zij was meer dan tevreden met het onderwijzen van haar “leerlingen.” Ze leefde geen leven in afgescheidenheid, maar ze was geen persoon, waar iedereen van kon beweren dat ze haar kenden.

Omdat het mijn plicht is het waardevolle en kwetsbare te beschermen, heb ik namen, data, plaatsen en tijden veranderd. Ik heb ook besloten om in dit boek de intieme en exacte details van de Ceremonies niet te delen, omdat ze, zonder training en begeleiding door een expert, gevaarlijk kunnen zijn, of door onwetendheid misbruikt kunnen worden. Het is tot daar aan toe om over Ceremonies te schrijven, maar iets totaal anders om ze te hebben geleefd.

Het Leven is onze Grote Leraar. De meest profane reden voor het bestaan van Leven is dat iedere persoon de mogelijkheid heeft om het Leven te ervaren en Zelf-Verantwoordelijkheid te leren. Wie we zijn en hoe we onze Levens leven, is onze grote vraag en wonderbaarlijke antwoord. Ik leerde dit, terwijl ik bij Estcheemah was.

Het grootste cadeau dat Estcheemah met me heeft gedeeld, was het mij leren hoe mezelf te onderwijzen. Ze zei: “Zelf-Onderricht is een van de meest profane redenen dat mensen leven. Wanneer we het Zelf onderwijzen, herkennen we de Geest van Moeder Leven en leren we de Energieën, die ons allemaal hebben gebaard, te respecteren.”

Dus Aarde Reiziger, wees welkom in het Leven en het avontuur van Lightningbolt.

Met Liefde,

Hyemeyohsts, a.k.a. Lightningbolt

VOORWOORD VERTALER

Ik wil hier ten eerste mijn dankbaarheid uitspreken voor de interessante en leerzame weg, die het vertalen, het vormgeven en tot slot het uitgeven van deze Nederlandse versie van *Lightningbolt* is geweest. Ik wil Grootvader Storm bedanken voor de uitdaging die hij mij tijdens een van onze ontmoetingen aan mij heeft gegeven. Het vertalen van *Lightningbolt*. Ik hoop dat ik met het voorliggende boek, recht heb kunnen doen aan het origineel en de integriteit en wijsheid van de Flower Soldier, Zero Chief, lerares van Lightningbolt en zijn Medicijn Tweeling Liberty, de wijze Heilige Vrouw Estcheemah.

Het Engelse origineel, *Lightningbolt*, is al vele jaren een bron van inspiratie voor mij geweest, maar de kennis is pas echt een onderdeel van mijn Zijn geworden tijdens het intensieve vertaalproces en de spiegel waar ik in heb mogen kijken. Ik heb Estcheemah nooit persoonlijk mogen kennen, maar in het vertalen van dit boek en het leven van de informatie, is zij mij zeer na komen te staan en heeft ze een grote plek in mijn hart gekregen. Ik spreek dan ook met Hyemeyohsts Storm samen de hoop uit, dat dit boek mag bijdragen om haar en de traditie van de Flower Soldiers en Zero Chiefs de plek in de geschiedenis te geven die hun toekomt.

Graag wil ik hier Hyemeyohsts Storm en zijn vrouw Swan Storm bedanken voor hun vertrouwen en steun om dit boek te vertalen. Ook wil ik Estcheemah en alle Chiefs voor haar bedanken voor hun inspiratie en bescherming die ik in het hele proces heb mogen ervaren.

Verder wil ik Moeder en Vader Leven bedanken voor de lessen die ik heb geleerd van het vertalen en de vele intieme momenten die we hebben gedeeld. Mijn Rainbow Lodge, de wind, de bomen, het water, de aarde, het vuur en mijn vuurhoeder en vader Rens wil ik hier bedanken voor de vele ceremonies die we samen hebben gedeeld en de inspiratie, helderheid en kracht die het me keer op keer heeft gegeven. Ook wil ik Rens en Hetty bedanken voor hun steun en advies in het proces om deze vertaling tot stand te brengen.

Ik wil je als lezer vragen om de in dit boek gepresenteerde informatie echt te laten bezinken en raad je dan ook aan om het boek meerdere malen echt te bestuderen. Je zult merken dat het gedurende lange tijd, en misschien wel de rest van je leven, zal doorwerken. Het is dan ook niet noodzakelijkerwijs een boek dat je in één ruk van de eerste tot de laatste pagina moet uitlezen, al kan dat natuurlijk wel.

Ik hoop dat je door de zoektocht van Lightningbolt en zijn ontmoetingen met Estcheemah wordt geïnspireerd en stukjes van je eigen Zelf begint te vinden en een nieuwe sterke relatie met je Zelf, Moeder Aarde, het Leven en de Schepster en Schepper kunt opbouwen. Ik wens je veel leesplezier en dat je schoonheid mag vinden.

In Liefde en Schoonheid,

Aris

INLEIDING

Mijn naam is Hyemeyohsts Storm. Ik ben de auteur van *Zeven Pijlen* en *Het Lied van Heyoehkah*. Zij die bekend zijn met mijn eerdere werk kennen me als Hyemeyohsts. Er is echter een handjevol mensen die mij kenden als Lightningbolt.

Ontelbare mensen hebben me gevraagd hoe je mijn naam uitspreekt. Hyemeyohsts wordt uitgesproken als “Hi-yuh-may-yoh-sts.”

Twintig jaar geleden, toen ik nog veel jonger was, was het moeilijk om een boek als *Zeven Pijlen* te schrijven. De reden hiervoor was dat ik nog onervaren in dergelijke werkzaamheden was.

Het boek werd onmiddellijk aangevallen door “deskundigen”, die nog nooit hadden gehoord van de Medicijn Wielen of hun leringen. Ik wil hier wel even aangeven dat, toen *Zeven Pijlen* voor het eerst werd gepubliceerd, de mensen in Amerika en Europa ook nog nooit van de Chinese accupunctuur hadden gehoord, ondanks het feit dat miljoenen Aziaten het al eeuwenlang toepasten.

Deel van het probleem was, dat de “primitiviteit” van de Indianen zo diep was geworteld in het Amerikaans en Europees denken, dat maar weinig mensen het bestaan van de Medicijn Wielen, of de zeer complexe en wijze discipline van denken die eruit was geboren, konden accepteren.

Een antropoloog ruziede met mij, en zei: “De Amerikaanse Indiaan heeft geen blijk gegeven van de wereldwijsheid die nodig is om een dergelijke complexe filosofie, zoals Mr. Storm voorstelt, te begrijpen.”

Hieraan toegevoegd, vielen bepaalde Reservaats “deskundigen” het boek aan – vooral omdat ik geen “Volbloed” was. “Gemengden” werden niet gezien als deskundigen van wat dan ook op het Reservaat, met uitzondering misschien van het houden van vee.

De Medicijn Wielen zijn zeer oud. Ze zijn net zo oud als de eerste Amerikanen zelf. *Zeven Pijlen* was een eenvoudige introductie van onze Medicijn Wielen. *Lightningbolt* gaat verder waar *Zeven Pijlen* ophield.

Je zult merken, terwijl je door de bladzijden bladert, dat er vier speciale leringen secties zijn, op zeer belangrijke plaatsen in het verhaal van *Lightningbolt*. Deze ontsluiten iets van wat ik heb geleerd op verschillende momenten in mijn jonge leven.

Sommige mensen zullen de behoefte hebben om alles over Lightningbolts zoektocht te lezen. Anderen zullen jarenlang alleen door de leringstukken in het boek worden aangetrokken. De waarheid is, mensen leren niet apart van leven. Dat is waarom het zo belangrijk is om Lightningbolts verhaal te verweven met de profane leringen, waar hij de kans voor kreeg om ze te mogen leren.

Deze kennis is mij onderwezen door Estcheemah, een van de laatste van een lange, ononderbroken lijn van Zero Chiefs. Veel van hun informatie werd bestudeerd en

onderwezen in vele van de oude Tempel-Scholen van de Amerikas en werden doorgegeven in de discipline van de Flower Soldiers. Ik heb mijn best gedaan om de oude wijsheid in dit boek zo toegankelijk mogelijk te maken voor iedere lezer.

Voor degenen onder jullie, die mijn boek *Het Lied van Heyoehkah* hebben gelezen, is de naam Estcheemah al vertrouwd. Rainbow, Estcheemahs moeder, en Dancing Tree, Estcheemahs vader, evenals Little Wolf en zijn vrouw, Dreamer, komen allemaal in dat boek voor. Estcheemah was het kleine meisje dat aan het einde van het verhaal werd geboren.

Ik ben geboren en getogen op de Northern Cheyenne en Crow Reservaten, welke naast elkaar liggen in zuidoost Montana. Ik ben een op het Cheyenne Reservaat ingeschreven Indiaan.

Mijn lieve en zachtaardige moeder, en haar zich zeer wijd uitstreckende familie van vele Stammen en Reservaten, baarde mij in deze wereld, die enorm was. Er was niet alleen de wijdverbreide Indiaanse en Halfbloed familie van de Cheyenne en Crow Reservaten, maar er waren ook nog familieleden op andere Reservaten.

Montana is een groots en wonderschoon gedeelte van Amerika – met een oppervlakte van 381.087 vierkante kilometer. Ter vergelijking, Groot Brittannië en Noord Ierland, met een populatie van 57 miljoen mensen, is ongeveer 244.045 vierkante kilometer groot. Het inwoner aantal van Montana was ongeveer 350.000 toen ik jong was. Het gevolg hiervan was, dat mijn achtertuin, de plek waar ik speelde, honderden kilometers lang en breed was.

Amerika is dramatisch veranderd, sinds dat ik een jongen was. Het Montana, de Dakotas, Wyoming, en Canada die ik kende, zijn nu allemaal onderdeel van een lang vervlogen tijd. Houd dit in gedachten, terwijl je leest over mijn jeugd.

Ik groeide al reizende op. Dit is zeer gebruikelijk voor veel van de mensen die in de Reservaten leven. Familie, Medicijn, rodeo's, en Powwows lokken hun naar wonderschone plekken. Reizen door Canada, Noord Dakota, Zuid Dakota, Montana, Wyoming, Oklahoma, Texas, Nieuw Mexico en Mexico is heel gewoon.

De ervaring van mijn opgroeien vond plaats in een wereld van Indianen en Halbloeden. Mijn opleiding als een Halfbloed Amerikaan is een gift die maar weinig mensen op Moeder Aarde kunnen waarderen. Ik denk dat *Lightningbolt* een deel van het verhaal vertelt, van wat het betekent om een Halfbloed te zijn.

Halbloeden worden ook wel Metis genoemd. Wie en wat zijn de Metis? Het woord *Metis*, of *Metiszo*, betekent "van gemengd bloed". De meeste mensen denken aan het woord halfbloed (breed in het Engels) meer in de termen van planten en dieren. Een kruising van planten of dieren wordt gezien als een gezonder wezen.

Ik ben een Kruising / Halfbloed van vele plaatsen en vele rassen. Mijn moeder was geboren als Cheyenne, Sioux en Iers-Amerikaans. Mijn vader was geboren in Noord Duitsland en werd later een Amerikaan.

In het gedeelte van Montana, waar ik vandaan kom, was het zeer gewoon om vele verschillende talen op een dagelijkse basis te horen, omdat er daar veel verschillende rassen en mensen waren. Ik zelf spreek een aardig aantal talen.

Ik was zeer jong toen mijn familie verhuisde van het Noordelijke Cheyenne Reservaat naar het Crow Reservaat, en hoewel de Cheyenne taal zeer bekend voor mij is, ben ik vertrouwd met het Crow. Door mijn vele familieleden heb ik ook andere Native talen geleerd, inclusief het Cree en Sioux, en later heb ik geleerd om Mexicaans-Indiaans-Spaans en Amerikaans Engels te spreken.

Er werden vijf verschillende soorten Amerikaans Engels gesproken op de Reservaten waar ik opgroeide. Ten eerste, werden er twee verschillende soorten dialect van Reservaat Engels gesproken door de Cheyennes en de Crows. Ik leerde ze beiden na te doen.

De derde soort van Amerikaans Engels werd gesproken door de ranchers en boeren, en geloof mij, het is nog steeds uniek. De vierde taal, die we allemaal met de paplepel kregen ingegoten op school, was het stijve woordgebruik van de academische wereld.

De vijfde soort van Amerikaans Engels, die aan ons allemaal werd geïntroduceerd, was die van de media. Deze taal was een delicate mengeling van Porky Pig, Donald Duck, zuidelijk Georgia (mijn favoriete leraar), New Yorks, Texaans, en Televisionees.

Al deze talen leerden me de Amerikaan te zijn die ik ben geworden, en ze hebben allemaal mijn denken beïnvloed.

Hoe heeft het zijn van een persoon van Gemengd-Bloed mijn leven verrijkt? Een Half-Bloed of Gemengd Bloed, zoals ik word genoemd, wordt in zoveel verschillende culturen en talen geboren, dat hij of zij een unieke kijk op het leven krijgt. Halfbloeden kunnen met bijna iedereen opschieten.

Een Halfbloed bestaat tussen culturen en kan veel begrijpen van wat er tussen systemen en mensen gebeurt. De Halfbloed persoon beweegt makkelijk tussen deze vele werelden.

Halfbloeden zijn overlevers – we moeten wel.

Nu dat ik ouder ben, en een stuk beschouwender, kan ik zien waarom Estcheemah wilde dat ik een van haar leerlingen was. Ze koos mij, omdat ze geloofde dat ik het zou volhouden. Halfbloeden ontwikkelen de kracht om vol te houden, omdat we geen beschermde groep in de samenleving zijn. Estcheemah koos me ook, omdat ik had geleerd om tussen culturen te lopen.

Lightningbolt is het verhaal van mijn leren als een Halfbloed Indiaan.

Vanaf dat ik kon rondkruipen in het stof van het Noordelijk Cheyenne Reservaat kende ik oorlog. Beeldende verhalen werden eerlijk gedeeld met de Reservaat kinderen door

de oudere mensen, Halfbloeden en Indianen, die de verschrikkingen van de Indiaanse Oorlogen hadden overleefd.

Tegen de tijd dat de Onafhankelijkheids Verklaring werd getekend, waren duizenden Europeanen al getrouwd met de Oorspronkelijk Amerikaanse Indianen. Deze Halfbloed families leefden al meer dan tweehonderd jaar in Noord Amerika. Dit betekent, dat toen de Indiaanse Oorlogen werden gevoerd, vele van de Halfbloed families al meer dan vierhonderd jaar in Amerika leefden.

De oude mensen vertelden ons gruwelijke verhalen over hoe de Indianen en Halfbloeden werden gedwongen om op de Reservaten te leven. We hadden allemaal gehoord over de veldslagen, inclusief hun trieste en bloederige details.

De verhalen stonden bol van de Halfbloed families – blanke Indiaanse Halfbloeden, zwarte Indiaanse Halfbloeden, en Creolen – die hadden gevochten met dan wel het Zuiden of het Noorden gedurende de hartverscheurende Amerikaanse Burger Oorlog. Er is geen gelijke in de geschiedenis voor de pijn en de doden van dit conflict. De meeste Halfbloeden waren verwant aan families aan beide kanten in het conflict.

Er moet ook niet worden vergeten dat de oorlogen, die Halfbloeden en Indianen vernietigden, ook in Canada en Mexico werden gevochten. Bijvoorbeeld, vele Spaans-Indiaanse Halfbloed families raakten verstrikt in de bloederige oorlog die de Verenigde Staten met Mexico uitvocht, om het land in handen te krijgen, dat nu bekend staat als het Amerikaanse Zuidwesten.

Halfbloeden en Indianen werden ook geronseld voor de Spaans-Amerikaanse Oorlog, de Eerste Wereld Oorlog, de Tweede Wereld Oorlog, de Koreaanse Oorlog, en de Vietnam Oorlog, alwaar zij moedig streden. Anderen hadden gediend in honderd verschillende soorten van militaire “noodgevallen, conflicten en politionele acties”, die vooraf gingen aan de Vietnam Oorlog.

Tijdens mijn hele jeugd, kende ik niets anders dan oorlog. Oorlogsverhalen, oorlog spelletjes, bloederige plaatjes van oorlog, en de oorlogsveteranen waren zo gewoon voor mij, als het vuil waarin ik speelde.

Vietnam was echter een bijzondere oorlog, omdat het denken van vele Amerikanen hierdoor voor altijd veranderde. In de tijd dat ik volwassen werd, keken Amerikanen hoe echte mensen stierven, op de televisie, iedere avond tijdens het eten. Ik raakte compleet gedesilluseerd in het Amerika dat ik kende en de propaganda die ik hoorde.

Wij, jongeren op het Reservaat, wilden winnen. We wilden winnen, met heel ons hart, maar we wisten niet wie de vijand was of hoe te vechten. Wie te verslaan? Waarmee?

De zwarte mensen van Amerika streden ook een oorlog – één om tot Amerika te behoren. Zij stierven net als andere broeders in Vietnam, maar wat wonnen zij?

Hoe kunnen jonge mensen tegen apathie vechten, en winnen? Het was apathie die iedereen op het Reservaat vermoordde, en we wisten niet hoe we het moesten bestrijden. Er waren geen wijze leiders die met de Reservaat jeugd over iets echts spraken.

De oorlogshelden die terugkwamen uit Vietnam werden door de meeste Amerikanen als criminelen behandeld. Vietnam was een symbool van verlies en wreedheid geworden, voor velen van de Amerikaanse jeugd.

Op ieder Reservaat, waren de veteranen van de Tweede Wereld Oorlog en de Korea Oorlog gebroken en teleurgestelde mannen, die alles al eens eerder hadden gezien. Het was voor die Halfbloed en Indiaanse veteranen onmogelijk geweest om na hun terugkeer nog werk te vinden.

Met Vietnam veteranen door het hele land in moeilijke omstandigheden, waarom zouden de Indiaanse, de Halfbloed, en de zwarte Vietnam veteranen worden gediscrimineerd? Ze waren altijd al als tweederangsburgers behandeld, altijd buitengesloten van het zijnsbehoud waarvoor ze hadden gevochten. Was dat niet het spel, dat iedere Halfbloed en Indiaan kende als blanke Amerikaanse gerechtigheid?

Ik sprak dagelijks met deze door verdriet verteerde mannen en hoorde hun desperate ongelukkigheid. Ze hadden voor Amerika's vrijheid gevochten, maar waren van hun eigen beroofd.

En Moeder Aarde – wie zorgde er voor Haar? Er leken twee Amerika's te zijn – het Amerika waar we allemaal in leefden, en het voorgewende Amerika. Een handje vol van onze ouders en Chiefs bleven ons vertellen, Moeder Aarde te eren en te koesteren. Maar het voorwend-Amerika leek Haar te haten of negeerde Haar belang gewoonweg.

De mensen van het voorwend-Amerika stonden erop dat onze Aarde iets was, waarin we dolven of op bouwden om een soort van adres te hebben. Vele mensen, die ik kende, verachtten Moeder Aarde of zagen Haar als "dode materie". Ik kon niet begrijpen hoe dode materie al het levende, inclusief mijzelf, had gebaard.

Ik bleef maar vragen stellen en stuitte op zeer vreemde antwoorden. Er waren mensen die Shakespeare citeerden, verklarend dat onze Aarde niets anders is dan een gigantisch podium waarop ze hun nonsens ten uitvoer brengen. Anderen keken naar de leringen van de Kerk, die volhoudt dat onze Aarde "de plek van duivels en monsters" is en moet worden gewantrouwd. Vele van de zakenmensen die ik ontmoette, geloofden dat onze Aarde een beerput is. Des te meer ik hoorde, des te meer mijn hart brak.

Alleen Estcheemah, de Flower Soldier en Zero Chief, had het vernuft en de Zelf kracht om in mijn trieste wereld door te dringen en kennis en genezing te brengen.

De Zero Chiefs en de Flower Soldiers

In dit boek, *Lightningbolt*, zal je mijn lerares Estcheemah, de Zero Chief, ontmoeten. Deze vrouw was de wijste en krachtigste persoon die ik ooit heb gekend.

Het feit dat Estcheemah, een briljante leraar en Zero Chief, een vrouw was, was zeer belangrijk om mijn verkeerde culturele overtuigingen over mezelf te confronteren. Zij liet mij het ware gezicht van grootsheid zien, doordat ze duidelijk maakte hoe rijk het Leven kan zijn, net als de kracht en balans die we allemaal kunnen bezitten, maar zelden herkennen.

Lightningbolt is het eerste boek ooit geschreven over de Zero Chiefs – de hoogst mogelijke rang in de oude discipline van de Flower Soldiers. Deze geduldige, wijze, moedige en krachtige leraren ontdekten en onderwezen met toewijding de wijsheid en leringen van onze oude Medicijn Wielen.

Het is van een immens belang voor alle mensen van onze wereld om te weten over de Flower Soldiers en hun Zero Chiefs – grootse vrouwen en mannen van onze Aarde erfenis. Zij leefden en onderwezen onder de oude Maya en de andere volken van Centraal en Zuid Amerika. Echter, de Heilige Medicijn Wielen leringen, die zij droegen, dateren terug tot ver voor de Maya. De Zero Chiefs zijn ook verantwoordelijk voor de ontdekking van de klassieke Cirkel van Recht, de eerste vorm van democratie ooit door de mens gecreëerd.

Voor de eerste keer ooit, zal een deel van deze waardevolle informatie worden gedeeld in dit boek. Deze oude leringen hebben het overleefd door de moedige toewijding van een handje vol toegewijde mensen. De Zero Chiefs hielden vol, toen er bijna geen kans was op overleving.

De ware kracht van deze Chiefs is de ongelofelijke manier waarop ze de geheimen van het menselijke Zelf en de mysteries van ons levende Universum onderwijzen. Door hun leringen leren we over de natuur van de oorlog binnenin ieder menselijk wezen en de triomf van het Menselijk Zelf. Ze spreken over hoe, door Zelf Discipline en Kennis, we kunnen uitrijzen boven onze zielige houdingen en triomferen in de Cirkel van de menselijke uitdaging.

Alle Zero Chiefs onderwezen dat waardevolle informatie nooit achter wetenschappelijk of religieus jargon moest worden verborgen, maar zo eenvoudig, direct, betekenisvol en intiem met ons dagelijkse leven moest worden gemaakt. De taal die zij altijd hebben gebruikt om zeer ingewikkelde en complexe onderwerpen als Mathematica, Geest, het Zelf, en de betekenis van ons Bestaan uit te leggen is echt opmerkelijk, want het is eenvoudig, direct en vaak zeer mooi.

De leringen die de Zero Chiefs aan onze wereld geven, kunnen onze levens ten goede veranderen. Door hen ontdekken we dat er geen mysterieuze, ondoorzichtige donkere zijde van de mensen of van De Schepping is, waar de mensen gedwongen slachtoffer van worden. In plaats daarvan leren we de redenen voor de strijd in de mens Zelf. We

leren dat de menselijke onwetendheid onze grootste vijand is – niet de Schepping, niet het Leven, niet onze Moeder Aarde. We leren ook vele van de redenen waarom wij mensen zijn geschapen.

De briljante Zero Chief begon me te onderwijzen, door me uit te dagen mijn Zelf te respecteren en de mens, die ik toen was en nu ben, te begrijpen. Ze gaf me de uitdaging om mijn Zelf te leren kennen. Ik werkte er vele jaren aan om deze uitdaging direct aan te gaan, en daar ben ik heden ten dage nog steeds actief mee bezig.

Het worden onderwezen door een persoon als Estcheemah was geen makkelijke opdracht. Ze was ongelofelijk confronterend en agressief. Toch bezat ze zoveel zachtaardigheid en liefde dat het niet te bevatten was.

Estcheemah leerde me dat menselijke onwetendheid en angst onze grootste vijanden zijn. Ze vertelde me, dat de Zero Chiefs van lang vervlogen tijden ontdekten dat mensen alles zullen doen, inclusief moord, om te ontsnappen aan Zelf Verantwoordelijkheid. Dit, zo legde ze mij uit, is waarom zoveel mensen in onze wereld verward zijn over wie ze zijn, en waarom ze hier zijn.

Kan jij je voorstellen, welk een wonder dit soort praat voor mij – een boze jonge Half-Bloed, gevangen tussen vele verschillende realiteiten – inhield? Hier was een mens, die het ware belang en meten van het Leven kende. Estcheemah kende onze Moeder Aarde. Zij had de moed om te spreken over de Schepping en al die andere dingen waar ik zo desperaat over wilde leren.

“Leven is waardevol,” vertelde Estcheemah mij. “Het is de meest profane van alle in de Schepping bekende ervaringen. Leven is Heilig en altijd aanwezig, want Leven is Aanwezigheid. Om te proberen te ontsnappen aan de ontberingen en beloningen van Moeder Leven is ontsnappen aan Bestaan.”

Ik begreep niet alles dat ze me destijds vertelde – al haar diepe leringen over Leven en Dood – toch raakten haar woorden op een of andere manier mijn diepste wezen. Door haar werd mijn hart langzaam genezen van zijn verwondingen.

Als Estcheemah met mij door de weidse Wyoming prairies wandelde en sprak, dan wonden haar woorden mij op. Ze daagden alles uit, dat ik ooit had geleerd! Echter, ik werd niet acuut verlicht door wat ze mij vertelde. Ik moest wachten, groeien, de diepe pijn van mijn leren voelen, voordat ik de schatten van haar lessen volledig zou begrijpen.

Als je dit boek leest, mijn vrienden, dan zal je een jonge man zien opgroeien. Estcheemah wist dat ik een Halfbloed was. En ze wist, dat hoewel Halfbloeden zij aan zij met de “Reservaat Indianen” of “Volbloeden” leven, en “ingeschreven Indianen” zijn, dat in de gedachten van de “deskundigen,” Halfbloeden niet werden gezien als “authentiek.”

Estcheemah maakte zich niet druk over het authentiek zijn, noch deed ik dat. Mijn lerares hoefde mij niet haar getuigschriften als een Medicijn Vrouw te laten zien.

Sterker, als ze dat had gedaan, dan zou ik in tegengestelde richting zijn weggerend! Hoe ze mijn aandacht ving en voor vele jaren vasthield, was met haar briljante geest en wonderbaarlijk onderwijzen.

Het is zeer belangrijk om, terwijl je mijn verhaal leest, in gedachten te houden dat het zijn van een Flower Soldier betekent dat je rechtstreeks wordt getraind door Flower Soldier Chiefs. Ik werd vele jaren getraind voordat ik een Flower Soldier werd. Mijn lijn van Chiefs gaat terug tot ver in de oudheid.

Ik zeg dit omdat er mensen zullen zijn die zichzelf een Flower Soldier proberen te noemen, omdat ze over de Flower Soldiers hebben gehoord of gelezen. Dit is achterlijk en gevaarlijk. Neppers hebben altijd onder de mensen bestaan. Zij zullen je onderscheidingsvermogen testen. Dit is gevaarlijk wanneer er nieuwe informatie met mensen wordt gedeeld. Dus, wees onderscheidend.

Voor die mensen die van onze Moeder Aarde houden, zal oprechte studie van onze Heilige Medicijn Wielen zeer belonend en diep transformerend zijn. Je hoeft jezelf geen Flower Soldier te noemen om van Moeder Aarde te houden en een persoon te zijn die besluit om Zelf Verantwoordelijk te zijn.

Estcheemah koos ervoor om haar leringen de wereld in te brengen, niet alleen door het trainen van Lightningbolt, maar ook door het onderwijzen van de vrouw die mijn Medicijn Tweeling werd. Het onderwijzen van Tweelingen (altijd een vrouw en een man) is prevalerend in de discipline van de Flower Soldiers geweest, omdat het meer kracht en balans in het leren waarborgt.

Lightningbolts Medicijn Tweeling, Liberty, was ook verantwoordelijk voor de informatie en leringen die Estcheemah aan haar gaf. Het worden onderwezen als Medicijn Tweelingen gaf ons beiden de kans om individueel te leren en samen te groeien.

Ik vroeg Estcheemah waarom er zoveel pijn in de wereld was en waarom wij mensen zo uit het evenwicht met de Natuur waren.

Ze antwoordde, "Dit komt, omdat het Leven tot vijand is gemaakt, en onze Aarde is door bijna alle religies tot vijand gemaakt.

"Samen met Leven en onze wonderschone Aarde, zijn alle vrouwen tot de vijand gemaakt, door iedere georganiseerde religie.

"Het diepe mentale en spirituele kwaad, dat dit soort van overtuiging in ons leven heeft gebracht, en de negatieve manier waarop het ons denken over onze planeet heeft beïnvloed, is profaan."

Estcheemahs leringen bewogen mijn hart en geest. Hoe anders zie ik Leven en onze Moeder Aarde, omdat ik Estcheemah heb gekend.

De oude Zero Chief onderwees: “De poging om onze Schepster Moeder Godin te negeren, is de meest verlamdende klap geweest, die de mensheid ooit heeft gekregen. De ware en absolute Balans van onze Schepster Moeder en Schepper Vader is het Heiligste en Krachtigste symbool en realiteit dat aan de mensheid bekend kan zijn.

“We moeten de waardigheid terugbrengen aan de mensheid. Hoe we dit doen, is door onze Schepster Moeder en onze Heilige Moeder Leven te herkennen. Deze ene daad zal Balans aan onze treurige wereld brengen.”

Toen ik jong was en haar woorden voor de eerste keer hoorde, had ik geen idee van de enorme consequenties die haar woorden bevatten voor mij en alle mensen in onze wereld.

Terwijl ik *Zeven Pijlen* schreef, streed ik met het academische soort Engels dat ik gedwongen was geweest te leren. Ik ben nog steeds verbaasd hoeveel ik ben geïndoctrineerd door de taal van mijn schooltijd. “Mankind” en “men’s thoughts” waren termen die ik gebruikte, terwijl ik *Zeven Pijlen* schreef, in plaats van te kiezen voor “humanity”, of “humans,” en “people’s thoughts”. Ik denk dat het voor ons allemaal zeer belangrijk is om ons bewust te zijn van hoe onze taal mannelijk is gemaakt.

Er moet Volwassenheid worden verworven, voordat wij mensen enige soort van gerechtigheid kunnen doen aan zaken van grootsheid. Ik had tijd nodig om dichtbij wie Estcheemah was te komen, voordat ik *Lightningbolt* kon schrijven. Net als dat ik bij haar moest zijn om te leren. Dus jij, de lezer, zou ernaar moeten streven om in je eigen hart en geest te reiken en zo dichtbij mogelijk te komen tot wie Estcheemah werkelijk was. Je krijgt de mogelijkheid om te worden aangeraakt door deze informatie en kennis, die nog nooit eerder, in geschreven vorm, ergens is gepresenteerd.

In deze cultuur leren we om het profane te reduceren tot het tastbare. Ik daag je uit om, terwijl je dit verhaal leest, Estcheemah of de Leringen van de Zero Chiefs, te reduceren tot slechts voorbeelden die hier worden gedeeld. Probeer, in plaats daarvan, om de Leringen en de werkelijkheid van Estcheemah uit te breiden tot de uitgestrektheid van wie deze Heilige Vrouw werkelijk was, en de oude Discipline die ze onderwees.